

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Stalna služba u Benkovcu
Benkovac, Stjepana Radića 10

Poslovni broj: P-1886/2019-35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, Stalna služba u Benkovcu, po sucu Igoru Berghausu, temeljem prijedloga više sudske savjetnice Tee Lorene Sinovčić, u pravnoj stvari tužiteljice Radojke Topić iz Perušića Benkovačkog, Perušić Donji 25, OIB: 90254265908 zastupane po punomoćniku Anti Galešiću, odvjetniku u Zadru, protiv tuženika OTP banka d.d. sa sjedištem u Splitu, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833 zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Anić & Anić, odvjetnicima u Splitu, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 12. svibnja 2026. u prisutnosti tužiteljice i punomoćnika tužitelja, 22. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku OTP banka d.d. sa sjedištem u Splitu, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, da tužiteljici Radojki Topić iz Perušića Benkovačkog, Perušić Donji 25, OIB: 90254265908 isplati iznos od 3.029,97 EUR (tritisućedvadesetdeveteura i devedesetsedamcenti) zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku na dio tog iznosa, i to:

- na iznos od 0,03 EUR od dana 16.05.2006. godine do isplate,
- na iznos od 3,33 EUR od dana 16.02.2008. godine do isplate,
- na iznos od 5,96 EUR od dana 16.03.2008. godine do isplate,
- na iznos od 5,39 EUR od dana 16.04.2008. godine do isplate,
- na iznos od 2,15 EUR od dana 16.05.2008. godine do isplate,
- na iznos od 3,37 EUR od dana 16.06.2008. godine do isplate,
- na iznos od 4,85 EUR od dana 16.07.2008. godine do isplate,
- na iznos od 13,82 EUR od dana 16.08.2008. godine do isplate,
- na iznos od 13,78 EUR od dana 16.09.2008. godine do isplate,
- na iznos od 17,90 EUR od dana 16.10.2008. godine do isplate,
- na iznos od 20,41 EUR od dana 16.11.2008. godine do isplate,
- na iznos od 16,85 EUR od dana 16.12.2008. godine do isplate,
- na iznos od 26,45 EUR od dana 16.01.2009. godine do isplate,
- na iznos od 26,55 EUR od dana 16.02.2009. godine do isplate,
- na iznos od 23,32 EUR od dana 16.03.2009. godine do isplate,
- na iznos od 24,06 EUR od dana 16.04.2009. godine do isplate,
- na iznos od 24,21 EUR od dana 16.05.2009. godine do isplate,

- na iznos od 22,94 EUR od dana 16.06.2009. godine do isplate,
- na iznos od 23,16 EUR od dana 16.07.2009. godine do isplate,
- na iznos od 22,10 EUR od dana 16.08.2009. godine do isplate,
- na iznos od 23,45 EUR od dana 16.09.2009. godine do isplate,
- na iznos od 21,95 EUR od dana 16.10.2009. godine do isplate,
- na iznos od 22,92 EUR od dana 16.11.2009. godine do isplate,
- na iznos od 22,77 EUR od dana 16.12.2009. godine do isplate,
- na iznos od 25,38 EUR od dana 16.01.2010. godine do isplate,
- na iznos od 27,07 EUR od dana 16.02.2010. godine do isplate,
- na iznos od 26,70 EUR od dana 16.03.2010. godine do isplate,
- na iznos od 28,37 EUR od dana 16.04.2010. godine do isplate,
- na iznos od 31,43 EUR od dana 16.05.2010. godine do isplate,
- na iznos od 32,09 EUR od dana 16.06.2010. godine do isplate,
- na iznos od 35,68 EUR od dana 16.07.2010. godine do isplate,
- na iznos od 35,56 EUR od dana 16.08.2010. godine do isplate,
- na iznos od 43,02 EUR od dana 16.09.2010. godine do isplate,
- na iznos od 38,68 EUR od dana 16.10.2010. godine do isplate,
- na iznos od 39,68 EUR od dana 16.11.2010. godine do isplate,
- na iznos od 44,40 EUR od dana 16.12.2010. godine do isplate,
- na iznos od 44,82 EUR od dana 16.01.2011. godine do isplate,
- na iznos od 41,04 EUR od dana 16.02.2011. godine do isplate,
- na iznos od 37,96 EUR od dana 16.03.2011. godine do isplate,
- na iznos od 37,91 EUR od dana 16.04.2011. godine do isplate,
- na iznos od 40,87 EUR od dana 16.05.2011. godine do isplate,
- na iznos od 47,16 EUR od dana 16.06.2011. godine do isplate,
- na iznos od 54,31 EUR od dana 16.07.2011. godine do isplate,
- na iznos od 62,12 EUR od dana 16.08.2011. godine do isplate,
- na iznos od 49,79 EUR od dana 16.09.2011. godine do isplate,
- na iznos od 45,64 EUR od dana 16.10.2011. godine do isplate,
- na iznos od 45,92 EUR od dana 16.11.2011. godine do isplate,
- na iznos od 46,49 EUR od dana 16.12.2011. godine do isplate,
- na iznos od 50,07 EUR od dana 16.01.2012. godine do isplate,
- na iznos od 51,15 EUR od dana 16.02.2012. godine do isplate,
- na iznos od 49,98 EUR od dana 16.03.2012. godine do isplate,
- na iznos od 49,80 EUR od dana 16.04.2012. godine do isplate,
- na iznos od 50,39 EUR od dana 16.05.2012. godine do isplate,
- na iznos od 51,43 EUR od dana 16.06.2012. godine do isplate,
- na iznos od 50,14 EUR od dana 16.07.2012. godine do isplate,
- na iznos od 49,78 EUR od dana 16.08.2012. godine do isplate,
- na iznos od 46,62 EUR od dana 16.09.2012. godine do isplate,
- na iznos od 49,35 EUR od dana 16.10.2012. godine do isplate,
- na iznos od 50,61 EUR od dana 16.11.2012. godine do isplate,
- na iznos od 49,77 EUR od dana 16.12.2012. godine do isplate,
- na iznos od 48,76 EUR od dana 16.01.2013. godine do isplate,
- na iznos od 48,41 EUR od dana 16.02.2013. godine do isplate,
- na iznos od 48,05 EUR od dana 16.03.2013. godine do isplate,
- na iznos od 50,57 EUR od dana 16.04.2013. godine do isplate,
- na iznos od 46,87 EUR od dana 16.05.2013. godine do isplate,
- na iznos od 46,26 EUR od dana 16.06.2013. godine do isplate,
- na iznos od 46,62 EUR od dana 16.07.2013. godine do isplate,

- na iznos od 46,24 EUR od dana 16.08.2013. godine do isplate,
- na iznos od 47,60 EUR od dana 16.09.2013. godine do isplate,
- na iznos od 48,47 EUR od dana 16.10.2013. godine do isplate,
- na iznos od 48,90 EUR od dana 16.11.2013. godine do isplate,
- na iznos od 50,42 EUR od dana 16.12.2013. godine do isplate,
- na iznos od 29,45 EUR od dana 16.01.2014. godine do isplate,
- na iznos od 25,46 EUR od dana 16.02.2014. godine do isplate,
- na iznos od 26,24 EUR od dana 16.03.2014. godine do isplate,
- na iznos od 25,56 EUR od dana 16.04.2014. godine do isplate,
- na iznos od 24,58 EUR od dana 16.05.2014. godine do isplate,
- na iznos od 24,79 EUR od dana 16.06.2014. godine do isplate,
- na iznos od 25,49 EUR od dana 16.07.2014. godine do isplate,
- na iznos od 26,05 EUR od dana 16.08.2014. godine do isplate,
- na iznos od 26,19 EUR od dana 16.09.2014. godine do isplate,
- na iznos od 26,79 EUR od dana 16.10.2014. godine do isplate,
- na iznos od 27,65 EUR od dana 16.11.2014. godine do isplate,
- na iznos od 27,81 EUR od dana 16.12.2014. godine do isplate,
- na iznos od 27,94 EUR od dana 16.01.2015. godine do isplate,
- na iznos od 27,87 EUR od dana 16.02.2015. godine do isplate,
- na iznos od 27,87 EUR od dana 16.03.2015. godine do isplate,
- na iznos od 27,87 EUR od dana 16.04.2015. godine do isplate,
- na iznos od 27,87 EUR od dana 16.05.2015. godine do isplate,
- na iznos od 27,87 EUR od dana 16.06.2015. godine do isplate,
- na iznos od 27,87 EUR od dana 16.07.2015. godine do isplate,
- na iznos od 27,87 EUR od dana 16.08.2015. godine do isplate,
- na iznos od 27,87 EUR od dana 16.09.2015. godine do isplate,

i to do 31. prosinca 2007. sukladno stopi određenoj člankom 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za 5 (pet) postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 3 (tri) postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koje je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja teče na pojedinačne iznose od dana njihova dospelja pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

II. Utvrđuje se da ne postoji potraživanje tuženika OTP banka d.d. sa sjedištem u Splitu, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833 prema tužiteljici Radojki Topić iz Perušića Benkovačkog, Perušić Donji 25, OIB: 90254265908 u iznosu od 963,85 EUR (devetstošezdesetrieura i osamdesetpetcenti) uvećano za zakonske zatezne kamate.

III. Nalaže se tuženiku OTP banka d.d. sa sjedištem u Splitu, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, da tužiteljici Radojki Topić iz Perušića Benkovačkog, Perušić Donji 25, OIB: 90254265908 isplati trošak postupka u iznosu od 1.888,66 EUR (tisuću osamsto osamdeset osam eura i šezdeset šest centa) sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja ove presude pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev za naknadu parničnog troška odbija kao neosnovan.

IV. Odbija se zahtjev tuženika OTP banka d.d. sa sjedištem u Splitu, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833 isplatu troškova postupka u iznosu od 1.750,00 EUR (tisuć sedamsto pedeset eura) kao i zahtjev za isplatu zakonskih zateznih kamata na isti iznos od dana presuđenja pa do isplate.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je 06.03.2006. zaključila ugovor o kreditu s tuženikom, a kojim da joj je odobren iznos od 23.000,00 CHF te da je 21.01.2016. s tuženikom sklopila dodatak istog ugovora, a kojim da je izvršena konverzija. Navodi kako ugovor sadrži ugovornu odredbu kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski frank, a da kao trgovac tuženik nije tužitelja kao potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje odluke već da je sve odlučeno jednostrano što da je za posljedicu imalo neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana. Također, da je tuženik, obzirom na odredbe ugovora mijenjao kamatnu stopu što da je osjetno povisilo mjesečni anuitet.

2. Tuženik je podnio opširan odgovor na tužbu pozivajući se na sudsku praksu. U bitnom prigovara osnovi i visini te se prigovor svodi na to da tužitelj nema pravni interes za podnošenje tužbe, da se ne može primijeniti odluka iz kolektivnog spora, da ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi nisu ništetne, da je zahtjev tužitelja zastario, da je odnos stranaka riješen sklapanjem dodatka ugovora tj. konverzijom u kredit u eurima.

2.1. Tuženik je, opreza radi, za slučaj da sud prihvati tužbeni zahtjev na isplatu istaknuo prigovor radi prebijanja svoje tražbine po osnovu utvrđene i za podmirenje dospjelih obroka kredita iskorištene preplate.

3. Tijekom postupka sud je pročitao cjelokupnu dokumentaciju priloženu spisu i to: ugovor o kreditu (ls 10-14), dodatak ugovora o kreditu (ls 16-19), amortizacijski plan (ls 20-27), obavijest o dospijeću (ls 28-34), promet po računu (ls 35-46), nalaz i mišljenje vještaka (ls 133-139) te je proveden dokaz saslušanjem stranke Radojke Topić (ls 235-237).

3.1. Drugi dokazi nisu izvedeni budući da su iz provedenih dokaza dostatno utvrđene odlučne činjenice za donošenje meritorne odluke.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan, a prigovor tuženika radi prebijanja neosnovan.

5. Nesporno je da su tužiteljica i tuženik 06.03.2006 sklopili ugovor o kreditu, a kojim da je tuženik tužiteljici na raspolaganje stavio ukupan iznos u kunama koji odgovara protuvrijednosti od 23.000,00 CHF po srednjem tečaju tuženika na dan korištenja kredita te da su sklopili dodatak ugovora o kreditu 21.01.2016. kojim da je ugovorena konverzija predmetnog kredita. Sporno je pitanje statusa potrošača, pitanje zastare potraživanja, pitanje ništetnosti ugovora, odnosno ništetnosti ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i o valutnoj klauzuli, značenja konverzije te osnovanost i visina tužbenog zahtjeva.

6. S obzirom da tužitelj temelji tužbeni zahtjev na tvrdnji da je platio nešto što nije bio dužan, to se na konkretan pravni odnos ima primijeniti institut stjecanja bez osnove iz članka 1111. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., u nastavku teksta: ZOO), prema kojem kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi.

7. Odredbom članka 3. ZOO je propisano kako su sudionici u obveznom odnosu ravnopravni, dok je odredbom članka 4. ZOO propisano kao su se u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja.

8. Prema odredbi članka 7. ZOO sudionici pri sklapanju naplatnih pravnih poslova polaze od načela jednake vrijednosti uzajamnih davanja, dok je odredbom članka 8. ZOO propisano da se je svatko dužan suzdržavati od postupaka kojim se može drugome prouzročiti šteta.

9. Odredbom članka 3 predmetnog Ugovora propisana je kamata na kredit, te se tužitelj obvezuje platiti banci kamatu po kamatnoj stopi koja je promjenljiva sukladno odluci banke i koja na dan sklapanja ugovora iznosi 4,89 % godišnje. Odredbom članka 2 Ugovora propisano je da se kredit i kamata otplaćuju na rok od 20 godina, a čl 1 da se kredit otplaćuje u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB za CHF na dan uplate anuiteta.

10. Presudom VSRH broj Revt-249/14 od 9. travnja 2015. te presudom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014., utvrđeno je da je tuženik u razdoblju od 01. studenog 2004. do 31. prosinca 2008., povrijedio kolektivne interese i prava potrošača - korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima, ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima, promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika (i drugih banaka navedenih u citiranim odlukama) i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktno parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time tuženik postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03 - dalje: ZZZP) u razdoblju od 01. studenog 2004. do 6.

kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

11. Presudom VSRH broj Rev-2221/18-11 od 3. rujna 2019. te presudom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018., utvrđeno je da je tuženik u razdoblju od 1. studenog 2004. do 31. prosinca 2008., povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima, ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja predmetnih ugovora tuženik kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnima za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u vezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana pa je time tuženik postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03) u razdoblju od 1. studenog 2004. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. godine do 31. prosinca 2008., protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

12. Člankom 502.c ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19; dalje: ZPP;) propisano je da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a st. 1. ZPP-a da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štititi. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

13. Prema odredbi čl. 106. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 41/14. i 110/15. - dalje: ZPP) odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz čl. 106. st. 1. u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz čl. 106. st. 1. toga Zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika, a kako je to propisano odredbom čl. 118. ZPP-a, o čemu se u ovom slučaju radi.

14. Imajući u vidu da je Ugovor o kreditu, između tužiteljice i tuženika sklopljen upravo u periodu obuhvaćenom presudama donesenim u postupku pokrenutom radi zaštite kolektivnih interesa potrošača, to je sud, sukladno citiranoj odredbi, vezan za pravna utvrđenja iz citiranih presuda.

15. Da je tome tako, proizlazi iz okolnosti predmetnog slučaja – sadržaja Ugovora o kreditu sklopljenog između tužiteljice i tuženika, koji sadrži upravo spornu odredbu o jednostranoj izmjeni ugovorene kamatne stope od strane banke te sporne odredbe o ugovorenoj valuti CHF uz koju je vezana glavnica te o otplati anuiteta u kunsjoj protuvrijednosti na dan dospijeća svakog pojedinog anuiteta, odnosno dan

plaćanja. Navedene odredbe spornog Ugovora o kreditu, identične su odredbama razmatranim presudom VSRH poslovni broj Revt- 249/14, presudom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-7129/13, presudom VSRH broj Rev-2221/18-11 od 3. rujna 2019. te presudom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018.

16. Dakle, ovaj sud utvrđuje da sporni Ugovor o kreditu ne sadrži parametre pomoću kojih je tužiteljica mogla shvatiti kretanje promjene kamatne stope, odnosno promjenu visine anuiteta uslijed promjene tečaja CHF, a niti joj je prilikom njegovog potpisivanja dana dokumentacija iz koje bi jasno proizlazili parametri promjenjivosti, što u svom iskazu navodi i sama tužiteljica, a koje navode sud ocjenjuje istinitima budući je ista iskazivala uvjerljivo, životno i u skladu s materijalnim dokazima u spisu.

17. Odredbom čl. 81. st. 1. i 2. ZZP-a propisano je kako se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača te se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Stavak 4. istog članka propisuje ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi unaprijed pregovaralo dužan je to dokazati.

18. Kako je u konkretnom slučaju ugovor o kreditu bio unaprijed formuliran od strane tuženika, u smislu naprijed citirane odredbe čl. 81. ZZP-a, smatra se da se o prijemnim odredbama nije pojedinačno pregovaralo.

19. Imajući u vidu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., presudu Visokog Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj PŽ- 7129/13-4 od 13. lipnja 2014. pa tako i odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt-249/14 te naprijed citiranu odredbu čl. 81. ZZP-a, posljedica nepoštenih odredbi kojim je određeno da se ugovorena kamatna stopa može mijenjati tijekom otplate kredita u skladu s važećim odlukama banke te kojom je ugovorena otplata kredita prema tečaju CHF naspram kune na dan plaćanja pojedinih anuiteta je ništetnost takvih odredbi (čl. 322. st. 1. ZOO).

20. Uvažavajući sve naprijed navedeno, sud nalazi ništetnim sporne dijelove predmetnog Ugovora o kreditu.

21. Prema čl.323 st.1 ZOO-a u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a ako to nije moguće ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Zahtjev za vraćanje primljenog po osnovi ništetne ugovorne odredbe pravno se smatra zahtjevom za vraćanje stečenog bez osnove iz čl. 1111 ZOO-a. Sudsko utvrđenje ništetnosti odredbe mora imati za posljedicu ponovnu uspostavu pravne i činjenične situacije potrošača u kojoj bi se nalazio da takve odredbe nije bilo. Utvrđenjem ugovorne odredbe ništetnom potrošač stječe subjektivno pravo na restituciju svih neosnovano isplaćenih iznosa od trenutka sklapanja ugovora neovisno o tome kada je utvrđeno da je ugovorna odredba ništetna.

22. U pogledu istaknutog prigovora zastare, sud nalazi da isti nije osnovan. Prema stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske u predmetu Rev-2245/17 od dana 20. veljače 2018. godine pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare na temelju čl.241. ZOO- a zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od pravomoćnosti sudske odluke u povodu te tužbe. Također, navedeni pravni stav proizlazi i iz shvaćanja Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Su-IV-47/20 od 30.siječnja 2020. godine u kojem je navedeno kako zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl.323.st.1. ZOO (čl.104.st.1. ZOO/91) kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora .

23. Kako je Visoki trgovački sud RH u predmetu PŽ-7129/13 dana 13. lipnja 2014. godine donio pravomoćnu presudu u kolektivnom sporu u kojem je utvrđena povreda prava potrošača od strane tužene u dijelu vezanom za nedopuštenost odredbi o promjenjivim kamatnim stopama u ugovorima o kreditu te kako je Visoki trgovački sud RH u predmetu PŽ-6632/17 dana 14.lipnja 2018. godine donio pravomoćnu presudu u dijelu valutne klauzule te kako je tužba u ovom predmetu podnijeta 12.lipnja 2019.godine, dakle u roku od 5 godina od pravomoćnosti navedenih presuda, prigovor nije osnovan, a također i u odnosu na prigovor zastare na precizirani tužbeni zahtjev sud ističe kako je isti prigovor neosnovan.

24. Tuženik tvrdi da je konverzijom riješen odnos stranaka u pogledu bilo kakvih potraživanja korisnika kredita sa osnove promjenjive kamatne stope i promjene tečaja HRK – CHF. Ovaj sud ne dijeli to pravno shvaćanje. Naime, konverzija kredita sa valutnom klauzulom u CHF u kredit sa valutnom klauzulom u EUR sklapanjem aneksa ugovora o kreditu izvršena je temeljem Zakona o izmjenama i dopunama zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15), dalje ZIDZOPK, a radi se o aktu kojim se temeljem zakona nalaže bankama izmjena odredbi iz osnovnog ugovora te eventualno do danas sklopljenih dodataka i to valuta kredita, kamatna stopa i iznos preostale neotplaćene glavnice kredita, te postiže sporazum iz čl. 19.c t. 6. ZIDZOPK na način kako to nalaže zakon. Po ocjeni ovog suda tzv. konverzija, odnosno potpisivanje aneksa ugovora o kreditima između stranaka nije od značaja za ovdje postavljen tužbeni zahtjev, budući da se niti odredbama ZIDZOPK-a, a niti navedenim aneksima, izrijeком ne spominje način rješavanja ugovornih odredbi kojima se u ugovorima o kreditima s valutom u CHF ugovarala promjenjiva kamatna stopa, kao što se ne spominje niti na koji način bi se trebala riješiti eventualna ništetnost tih odredbi koje se tiču promjenjive kamatne stope, a koja ništetnost je nastupila zbog činjenice da su banke bez prethodnog pregovaranja s korisnicima kredita same tj. nepošteno mijenjale kamatne stope u ugovorima o kreditima s valutnom klauzulom u CHF. Glavni motiv i ratio legis navedenog zakona bio je da se položaj korisnika kredita u valuti CHF, kao potrošača, izjednači s položajem u kojem bi bili da su koristili kredit denominiran u valuti EUR. Aneksima ugovora o kreditima uređuje se pitanje određivanja kamatne stope nakon sklapanja istih, odnosno njima se ne rješava pitanje preplaćenih kamata u kreditima u valuti CHF kroz ovdje utuženi period, a do koje preplate je došlo zbog nepoštenog postupanja banaka, koje je utvrđeno ništetnim. Osim toga, konverzija se

odnosi isključivo na ugovorne obveze proizišle iz ugovora o kreditu, a niti jedna odredba ZIDZOPK-a.

25. Na okolnost visine iznosa koji je tuženik dužan isplatiti tužiteljici, provedeno je vještačenje po stalnoj sudskoj vještakinji financijske struke Sandri Došen, a koja je računala razliku između anuiteta kojeg je plaćao tužitelj u odnosu na anuitete koje bi plaćao da nije bilo promjene tečaja CHF i promjene kamatne stope u odnosu na početnu i ugovorenu i to od početka otplate do konverzije.

26. Slijedom svega navedenog, sud zaključuje kako se, da bi ugovorne strane bile izjednačene u smislu odredaba Zakona o obveznim odnosima, u konkretnom slučaju nije smjela primijeniti valutna klauzula te da je kamata morala biti obračunavana prema početnoj stopi redovne kamatne stope naznačene u ugovoru o kreditu stoga je sud nalaz i mišljenje vještaka prihvatio u cijelosti ocijenivši ga stručnim i potpunim, a sve obzirom da je sud mišljenja, kako je već ranije i obrazloženo, da je dodatkom predmetnog ugovora uređeno pitanje određivanja kamatne stope nakon sklapanja istog, a da se istim nije riješilo pitanje preplaćenih kamata kroz ovdje utuženi period, odnosno tužiteljici nisu vraćeni pretplaćeni iznosi kamata, a također ni ono što je preplaćeno na ime glavnice, a do kojih preplata je došlo zbog nepoštenog postupanja banaka, koje je utvrđeno ništetnim slijedom čega da je pitanje konverzije irelevantno za predmetni postupak.

27. Slijedom navedenog, a sukladno članku 8. ZPP-a, sud je zaključio da je tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan u cijelosti, te su na iznos glavnice dosuđene i zatezne kamate na temelju odredbe članka 111. stavka 1. ZOO-a i članka 1115. ZOO-a. Tuženik je kao trgovačko društvo koje se bavi financijskim poslovanjem nesavjesni stjecatelj od dana stjecanja tj. od dana kada mu je tužiteljica plaćala mjesečne anuitete te je dužan tužiteljici platiti zateznu kamatu od plaćanja svakog mjesečnog anuiteta. Visina zatezne kamate određena je na temelju odredbe članka 29. stavka 2. ZOO-a, slijedom čega je odlučeno kao u točki I. izreke presude.

28. Prigovor radi prebijanja istaknut od strane tuženika je neosnovan jer tuženik nema potraživanje prema tužitelju, obzirom da je navedeni iznos preplate iz postupka konverzije iskorišten i potrošen za plaćanje budućih rata od trenutka zaključenja ugovora o konverziji i u trenutku zaključenja glavne rasprave potrošen slijedom čega je odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

29. Na temelju članka 154. stavka 1. ZPP i Tarife o nagradama i naknadi troška za rad odvjetnika (" Narodne novine" 138/23; dalje - OT) tuženik je u obvezi tužiteljici naknaditi troškove postupka jer je tužiteljica u cijelosti uspjela u sporu.

29.1. Tužiteljici je u točki III. izreke ove presude priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 100 bodova (Tbr. 7.t.1. OT), trošak sastava podneska od 06.03.2020. i 16.12.2022., svaki u iznosu od 100 bodova (Tbr. 8.t.1. OT), trošak zastupanja na ročištima 02.07.2020., 06.07.2022., 13.04.2023. i 12.05.2026., svaki u iznosu od 100 bodova (Tbr. 9.t.1. OT), što uz vrijednost boda od 2,00 eura (Tbr. 54. Tarife) iznosi 1.400,00 EUR. Nadalje, tužitelju je priznat trošak predujma za vještačenje u iznosu od 398,16 EUR, trošak sudske pristojbe na tužbu u plaćenom iznosu od 90,50 EUR, što sveukupno iznosi 1.888,66 EUR, dok je tužitelj odbijen sa zahtjevom za isplatu preko

dosuđenog iznosa budući je sud mišljenja kako ostale radnje za koje potražuje trošak nisu važne za vođenje postupka.

29.2. Odluka o zateznim kamatama na dosuđeni iznos troškova postupka sud je donio na zahtjev tužiteljice, na temelju odredbe članka 151. stavka 3. ZPP-a kojom je propisano da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka, a o kojim sud odlučuje na zahtjev stranke.

30. Budući da je tuženik u cijelosti nije uspio u sporu to je odlučeno kao u točki IV. izreke ove presude.

Benkovac, 22. srpnja 2026.

Viša sudska savjetnica
Tea Lorena Sinovčić

S u d a c
Igor Berghaus

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi pisano, putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave ove odluke odnosno primitka prijepisa ove odluke, ovisno o ispunjenju uvjeta iz članka 335. ZPP.

DNA:

1. Tužiteljici po punomoćnicima
2. Tuženiku po punomoćnicima

Broj zapisa: **9-3088a-30c80**

Kontrolni broj: **0b856-8bcfe-de99d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.